

שיחת השבוע

בגליון החגיגי

ברכות / טורים

הנער שחיכה ל-1000

ילד שמנת מרעננה
גילה את היהדות
דרך העלון

המשפחה שהתחברה

עלון שהגיע בדואר
לבית המשפחה
בקריית-אטא

הנירולוג שהציץ

סיפור ההתקרבות
של הד"ר יקיר קאופמן

גילוי בבית הכנסת

צמד דפים שמצאה סיוון
רהב'מאיר בהרצליה

היכנסו ליצירת קשר עם בית חב"ד הקרוב אליכם

chabadisrael.co.il

חב"ד ישראל >> הכתובת שלך לכל עניין יהודי

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	בארשבע	אילת	ניו-יורק
18:40	19:02	18:53	19:01	18:57	19:35
19:58	20:01	20:01	19:59	19:57	20:39

פרקי אבות פרק ב'

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

זה המקום לעודד את הציבור להיות שותפים בהפצת העלון עלידי מימון העלות הכרוכה בהזמנת כמויות נוספות של עלונים, והבאתם ליישובים ולקהילות שעדיין אינם זוכים לקבלם. אנא פנו אל בתי חב"ד והציעו את עזרתכם, וזו תתקבל בהערכה ובתודה.

הוקרה לכותבים

במרוצת השנים התחלפו מקצת הכותבים בעלון, אבל הרב יוסף גינזבורג, הרב האזורי בעומר, מלווה אותנו במדורו ההלכתי, מהגיליון הראשון, ואינו חוסך טרחה ועמל להשיב על השאלות ולהגיש הלכה מבוררת לציבור. יאריך ה' ימיו בטוב ובנעימים, מתוך בריאות נכונה ורוב נחת.

גם כותב מדור 'מן המעיין', הרב אליעזר ברוך, רבו של כרמי יוסף וחבר מועצת הרבנות הראשית, מלווה אותנו כמעט מן ההתחלה. עימו כותב מדור 'חיים יהודיים', מנחם כהן, שמפגיש אותנו מדי שבוע עם אנשים חדשים ומעניינים. מעבד שיחת הרבי, לוי שייקביץ, שגם מגיש בטוב טעם את דבר התורה ו'מה רבו מעשיך ה' במדור הילדים. מנחם שייקביץ, כותב 'מעשה שהיה', שמתאמץ לדלות עוד ועוד סיפורים, מכל שבטי ישראל ומכל הזמנים.

תודה למעצבים, ובראשם אליעזר מרגליות, למאיירים, לעוסקים בהדפסה ובמלאכה הקשה של האריזה והמשלוח לכל חלקי הארץ. כולם יחד שותפים לשמחה הגדולה של גיליון ה-2000. ייתן ה' שנוסיף להגיש לכם מדי שבוע עוד עלון גדוש באור רענן של תורה וחסידות, אמונה וביטחון, עידוד ותקווה.

נישא תפילה אל אבינו שבשמיים שלא תצא חס ושלוש תקלה מתחת ידנו. שנוכל תמיד להביא רוח של התחזקות להמוני בית ישראל, ושבקרב נזכה לבשר בגיליונו על הגאולה האמיתית והשלמה, עלידי משיח צדקנו.

שותפים רבים להצלחה

גיליון חגיגי זה הוא ההזדמנות להודות לקוראים הנאמנים, למפיצים המתנדבים, לשלוחים המסורים, לצוות הכותבים ולכל המסייעים

העולם בימינו מאוד דינמי, משתנה. השאיפה היא להחליף ישן בחדש. במציאות זו, להתמיד בהוצאת עלון שבועי, בעל קהל קוראים נאמן, לאורך אלפי גיליונות, כמעט ארבעים שנה – אין זה דבר של מה בכך.

להצלחה זו שותפים רבים, אבל בראש ובראשונה הננו מבקשים להודות לכם, הקוראים. אתם העושים את העלון מבוקש כלי-כך, כשאתם נהנים ממנו, אוהבים לקרוא אותו, וכשאתם מממנים לקחת אותו עימכם לביתכם ולחלוק אותו עם כל המשפחה. על כך תודה!

הצטרפו והיו שותפים

תודה לבבית מגיעה למפיצים הרבים, הפועלים בהתנדבות להפיץ את העלון בסביבתם. שבוע אחרי שבוע הם באים לקבל את חבילת העלונים המחכה להם, ומעבירים אותם ליעדם. בשבועות האחרונים חשפנו בעלון כמה וכמה מאותם מפיצים, אנשים מן השורה, שעושים את המלאכה במסירות ובאהבה. אין מילים להודות לכם ולהוקיר את פועלכם, ובוודאי הקב"ה ישלם לכם כגמולכם הטוב.

להוקרה מיוחדת ראויים השלוחים, מנהלי בתי חב"ד ברחבי הארץ, המזמינים את העלונים ודואגים למימון עלותם. רבים רואים את העלונים מחולקים חנים בבית הכנסת, ואינם יודעים שמישהו שילם עליהם בדרך. הלוואי שהיה אפשר לשלוח את העלונים לכל דורש ללא תשלום. אלא שעלות הדפסת העלונים בתפוצה אדירה שכזאת גבוהה מאוד, והשלוחים הם המסייעים לקיים את המפעל הזה, בעזרת הציבור שגם הוא משתתף ותומך.

כל עלוני חב"ד

התקשרות פרשה Living Jewish

גם בדיגיטל - באתר חב"ד ישראל

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

תיקון עלידי 'ציפורים' המפטפות

כחלק מטהרת המצורע, התורה מצווה: "וְלָקַח לְמַטְהַר שְׁנֵי חֲיוֹת טְהוֹרוֹת, וְעֵץ אֲרָז, וְשְׁנֵי תוֹלַעַת יָאֵזֶבֶת. רֶשֶׁ"י מְבַאֵר: "חיות – פרט לטריפות; טהורות – פרט לעוף טמא".

דברי רש"י מעוררים כמה תמיהות: כשהתורה אומרת שיש להביא 'ציפורים חיות', ברור שאין הן טריפות. רק לאחר שחיתתו יכולים לבדוק את איבריו הפנימיים של בעל-החיים ולוודא שאינו טריפה. איך אפשר לדעת שהציפורים אינן טריפה, בשעה שאת הציפור החיה יש לשלח "על פני השדה"?

מן המעיין

סיפורי צדיקים

כמעשי מרכבה

כשחסידיים יושבים בצוותא ומספרים מעשי צדיקים, רואים זאת לפני השם יתברך כאילו הם יושבים ולומדים מעשה מרכבה.

(הבעש"ט)

בדרכו של הקב"ה

שני מחברי ספרים התייצבו לפני רבי ישראל מרוז'ין. אחד חיבר ספר חידושי תורה והשני ליקט סיפורי חסידים. קיבל הצדיק תחילה את מחבר ספר הסיפורים, והסביר: "אף הקב"ה הקדים את סיפור בריאת העולם למצוות התורה".

כוח לעורר

העולם אומר שסיפורי מעשיות הם תרופה לשינה, ואני אומר שמעוררים בהם בני-אדם מתרדמתם.

(רבי נחמן מברסלב)

שכל לשמוע

צריך להיות בר-שכל כדי לדעת כיצד לספר מעשה, אך דרוש שכל רב יותר כדי לדעת כיצד לשמוע סיפור מעשה.

(הרבי הרש"ב מליובאוויטש)

הדגשה תמוהה

גם ההסבר ש'טהורות' בא לשלול "עוף טמא" לכאורה מיותר. ברור לגמרי ש'טהורות' הן בעלי-חיים טהורים. ובכלל, האם הייתה חסרה הבנה בפשוטו של מקרא אילולא כל פירושו של רש"י? אלא שאכן, למקרא הפסוק מתעוררת תמיהה גדולה – מדוע התורה מדגישה בקרבנו של מצורע דווקא שהציפורים צריכות להיות חיות טהורות, והלוא כל הקרבנות באים מבעלי-חיים שאינם טריפה וכמובן טהורים, וה'בן חמוש למקרא' כבר למד זאת בפרשיות הקודמות?

התלהבות שלילית

תמיהה זו מיישב רש"י בהסבר שהוא מביא בהמשך שהצורך ב"חיות טהורות" הוא "לפי שהנגעים באים על לשון הרע, שהוא פטופטי דברים". בלשון הרע יש שני מרכיבים בעייתיים: ראשית, הדיבור הבלתי-רצוי, דיבור טמא; ושנית, היותו 'פטופטי דברים' – דברים שנאמרים מתוך להט והתלהבות, ועד שהוא גורם "להבדיל בין איש לאשתו ובין איש לרעהו". אין זה דיבור חד-פעמי אלא דיבור שחוזר ונשנה וגורם פירוד לבבות.

כדי לתקן זאת "הוזקקו לטהרתו ציפורים

שמפטפטים תמיד בצפצוף קול". בזה יש שני הפרטים הנזכרים לעיל: כנגד הדיבור הטמא יש דיבור טהור, המרומז בצפצוף של הציפורים ובטהרתן; וכנגד ההתלהבות שבדיבור – גם הדיבור הטהור צריך להיות בחיות ובהתמדה – "שמפטפטים תמיד". דבר זה בא לידי ביטוי בציפורים 'חיות ולא טריפות', שכן ציפור טריפה אינה מסוגלת לצפצף תמיד בצפצוף וקול.

תיקון שחודר עמוק

ועדיין אפשר להקשות מדוע רש"י נכנס לעניינים של רמזים וכוונות נסתרות, בשעה שעניינו לפרש את פשוטו של מקרא. ובכן, טהרת המצורע מתאפיינת במרכיבים החריגים שלה – שילוח ציפור, לקיחת עץ ארז ואזוב ושני תולעת. ומכיוון שהטהרה איננה על-שכלית, שהרי כתוב "זאת תורת המצורע" ולא "זאת חוקת המצורע", הרי שנדרש הסבר כיצד טהרת המצורע היא התיקון להתנהגות שגרמה להופעת הצרעת.

מזה יש ללמוד עד כמה נדרשת זהירות מלשון הרע, שלא לומר דבר בלתי-רצוי על אדם מישראל (אף-על-פי שהוא אמת). ואם מישהו נכשל חס ושלום בחטא זה, יש להשתדל לפעול לטהרתו, ועד לטהרה שחודרת לכל פרטי מציאותו.

(תורת מנחם תשמ"ו, כרך ג, עמ' 55)

אמרת השבוע

לומר בשם אומר

רבי ישעיה פיק, המכונה 'ברלין', אב בית הדין בברסלוי (ורוצלב) שבפולין, ראה כי מחבר ספר העתיק בספרו חידוש מספר אחר, בלי לציין את מקורו.

אמר על כך בחיור: "שלמה המלך אומר 'אֵל תִּגְזַל דָּל... וְאֵל תִּדְכָּא עֲנִי בְשָׁעָר' (משלי כב, כב). מה הקשר בין שני חלקי הפסוק?"

אלא נאמר בספרי: "אל תגזל דל – זה הגונב דברי תורה ומעתיקם בשמו ולא בשם אומרו". אדם העושה כן, לא די שהוא 'גוזל דל' ולוקח מהמחבר המקורי את הזכות על חידושו, אלא גם מעכב את הגאולה, כי האומר דבר בשם אומר מביא גאולה לעולם, והגונב את חידושו של הזולת, בהימנעותו מלומר דבר בשם אומר, מעכב את הגאולה.

בזה הוא גורם שמשיח צדקנו נאלץ להתעכב עוד בשער העיר, כמאמר הגמרא (סנהדרין צח, א) שהמשיח יושב בשער העיר בין עניים סובלי חולאים. על כן מוסיף שלמה המלך ומזהיר: "ואל תדכא עני בשער" – לגרום לעני, למשיח, לשבת מדוכא בשער.

לובביטש'ער חלב של חב"ד

ליווי אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בני יורק

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל או שלחו הודעה לטלפקס: 051-5415770

ברוכים הבאים

ללא עלות

פרק אחד ליום

ש"ק ה' ניסבא פרק ד
א' פרק ה
ב' פרק ו
ג' פרק ז
ד' פרק ח
ה' פרק ט
ו' פרק יא

ג' פרקים ליום

ש"ק ה' קידוש החודש פרק י"ד
א' פרק ט"ז
ב' פרק י"ח
ג' פרק י"ט
ד' פרק כ
ה' פרק כ"א
ו' פרק כ"ב

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

© creative

"בשנה אני באלף

טנא מלא ברכות

לעורכי וקוראי 'שיחת השבוע' לרגל צאת גיליון ה- 2000

שמהדהד ומחזק את האמונה והביטחון של כלל ישראל

שנזכה להמשיך יחד לשגשג בביטחון

לוחי אפן, וצוות 'אפן בסד'

גפןבסד

ביטוח ופיננסים למגזר החרדי

077.444.7777 | basad.co.il

גאולפדיה

מנחם ברוד

האם המשיח נמצא ברומא?

פְּתַחַה שֶׁל רוֹמִי. הגמרא (סנהדרין צח,א) מספרת כי רבי יהושע בן-לוי מצא את אליהו הנביא ושאל אותו: מתי יבוא משיח? ענה לו אליהו: לך ושאל אצלו. שאל רבי יהושע: והיכן הוא יושב? ענה אליהו: בפתחה של רומי. הוסיף רבי יהושע ושאל: ומה הם סימניו? השיב אליהו: הוא יושב בין עניים סובלי חולאים. הללו מסירים את תחבושותיהם בבת אחת וחוזרים וחובשים אותן, ואילו המשיח מסיר תחבושתו, חובש אותה, ואחריכך מסיר את השנייה והשלישית וכו'. זאת, כדי שאם ייקרא לבוא, לא יתעכב לרגע.

פתח הוא הנקודה שבה הבית מסיים. "פְּתַחַה שֶׁל רוֹמִי" זו הנקודה שבה מלכות רומי שוקעת ונופלת - נקודת שקיעתה של מלכות אדום, המלכות הרביעית והאחרונה. נמצא שזריחתו של המשיח היא בנקודה שבה מתמוטטת ומסתיימת מלכות אדום.

האומנם המשיח נמצא בפתחה של רומא? המהר"ל מפראג (נצח ישראל פרק כח) מבהיר שאין לפרש את הסיפור במשמעותו המוחשית: "אין כאן דבר

מפיצים באהבה

הרב ישראל גולדברג

שליח חב"ד בשכונת
רחביה, ירושלים

ליד בתי חב"ד בשכונה
פועלים שני דוכנים של
חלוקת 'שיחת השבוע',
24 שעות ביממה. יהודים
מכל הסוגים נהנים ממנו

הרבי מליובאוויטש רצה שבית חב"ד יהיה פתוח 24 שעות ביממה, כדי שכל יהודי יוכל לגשת ולקבל את מה שהוא צריך. חשבתי פעמים רבות על כך: איך באמת בית חב"ד יכול להיות פתוח בכל שעה? ואז הבזיק בי הרעיון להציב דוכנים, שבהם יחולק גיליון 'שיחת השבוע', שכולו תורה וחסידות, ובכך נוכל לקיים את הוראת הרבי.

הדוכנים הוצבו ליד שני בתי חב"ד שלנו. האחד סמוך לבית חב"ד ברחוב אבן-עזרא פינת קק"ל, והשני ב'מרכז פינוק לחיילים' ברחוב המלך ג'ורג' 52.

לעיתים אני מתבונן מהצד ורואה אנשים עם קוקו ועגילים, לצד חרדים מכל הקשת, העוברים ולוקחים. הדוכן הזה נהפך למוסד, הפצה ייחודי שמעורר הרבה לכבות, בכל שעה, בכל יום.

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמענתם על הפטנט הישראלי מיביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! טרום פרוביוטי סבטי לפני פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי
המיקרוביום שלך שוב צעיר (נכשיר במחיר השקה לזמן מוגבל. זמין באחר בלבד)

מה עושה את הסוס שלנו ייחודי? צמצום קסמים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור
מעניק לחות מתמשכת וגמישות סבטית • נוסף במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 98% מרכיבים סבטיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

מכישרון הכתיבה לגילוי הנשמה

זה היה במוצאי ראש השנה תשל"ז (1976). בהתוועדות בבית מדרשו של הרבי מליובאוויטש ישב אורח מפתיע – הסופר נתן ילין-מור.

בצעירותו היה אחד משלושת מפקדיה של מחתרת לח"י, לצד יצחק שמיר והד"ר ישראל אלדד. לאחר קום המדינה עמד בראש 'רשימת הלוחמים' ונבחר לכנסת. ואולם בהמשך פנה לצד השמאלי של המפה הפוליטית, ונעשה פעיל שמאל רדיקלי.

יום אחד קיבל פנייה מעורך העיתון 'אלגמיינער זשורנאל', עיתון ביידיש, שיצא לאור בארצות הברית. המייסד והעורך, ר' גרשון יעקובסון, חסיד חב"ד, ביקש מילין-מור לכתוב טור קבוע. מובן שהכיר את דעותיו, אך סבר שדווקא הן יעוררו עניין בקרב הקוראים ויגררו תגובות, דבר שייטיב לעיתון. ואכן כך היה, וטוריו עוררו פולמוסים סוערים.

בשנת תשל"ז שהה ילין-מור בניו-יורק, ויעקובסון הזמינו להיות אורחו בימי החג. לקראת סוף היום השני הציע לאורחו לבוא עימו להתוועדות של הרבי. הסופר תהה: "האם לא יטרפו אותי שם?". המארח השיב לו שלא ידאג.

לאחר ההתוועדות נהג הרבי למזוג מגביע ברכת המזון וההבדלה מעט יין לכל אחד ואחד מהנוכחים, במעמד שכונה 'כוס של ברכה'. כאשר יעקובסון הציג את אורחו, הביט בו הרבי במאור פנים ואמר: "זה אתה?!". הרבי המשיך ואמר: "את העובדה שאינך ירא מדעתם של בני-אדם אני יודע, אבל מה באשר ליראת שמיים?".

"חושבים", ענה ילין-מור במילה אחת. "על מה יש לחשוב?", שאל הרבי בחיוך רחב.

ילין-מור סיפר כעבור זמן כי לא רצה לפתוח ויכוח על אמונה, והסתפק ברמז: "שהיה כמו הברדיצ'ובר". הוא התכוון לסיפור על רבי לוי יצחק מברדיצ'ב, שראה יהודי מעשן בשבת והעיר לו שאולי אינו זוכר ששבת היום. האיש

השיב שהוא זוכר. "אולי שכחת שאסור לעשן בשבת", ניסה רבי לוי-יצחק. היהודי השיב שעל אף ידיעתו את האיסור הוא מעשן בכל-זאת. נשא רבי לוי-יצחק את עיניו למרום ואמר: "ראה, ריכונו של עולם, יהודי – אף-על-פי שהוא מחלל שבת, מקפיד לדבר אמת".

הרבי הבין מייד את כוונתו והגיב: "ההבדל הוא, שרבי לוי-יצחק לימד זכות על יהודי שני, ואילו אתה מדבר על עצמך..."

ילין-מור סיפר אחר-כך שהתרשם מאוד מתגובתו של הרבי, שנגעה לליבו. הרבי הוסיף ואמר: "מכיוון שאתה סופר, עליך להמשיך בכתיבה שלך".

"חושבים", ענה ילין-מור. "על מה יש לחשוב?", שאל הרבי (צילום: JEM)

"הנני מרגיש שימי ספורים", כתב נתן ילין-מור לעורך, והוסיף כי הוא משגר אליו כתבה בשני המשכים. "אבקשן שהכתבות יפורסמו רק לאחר שכבר אהיה בעולם האמת"

ילין-מור הופתע: "הרבי קורא את הטורים שלי?!", "כן", השיב הרבי, "אף-על-פי שאיני מסכים עם העמדות המובעות בהם. אך מאחר שבורכת בכישרון כתיבה, עליך להוסיף לכתוב. אינך יכול להשאיר את הטור שלך ריק".

באותם ימים הוציא לאור ילין-מור את ספרו 'לוחמי חירות ישראל'. בו בתשרי שוב בא אל הרבי ומסר לו את ספרו. הרבי הודה לו ושאל: "האם אתה זוכר את מה שדיברנו במוצאי ראש השנה? ודאי לא תגרום לי להיכשל בחטא".

"איך אני יכול לגרום לרבי להיכשל בחטא?", נדהם ילין-מור.

"חטא", השיב הרבי, "הוא כשאדם מדבר דברים בטלים, שאין בהם תועלת. דיברנו שלא תשאיר את הטור שלך ריק. אם לא תעשה כן, תגרום לי להיות מי שמדבר דברים בטלים". ילין-מור הופתע שוב והדברים השפיעו עליו עמוקות. כעבור כשלוש שנים, בשנת תשמ"מ (1980), חלה במחלה סופנית. יכולתו לכתוב נחלשה. חמישה שבועות לפני פטירתו שיגר מעטפה ליעקובסון.

"הנני מרגיש שימי ספורים", כתב לעורך, והוסיף כי הוא משגר אליו כתבה בשני המשכים. "אבקשן שהכתבות יפורסמו רק לאחר שכבר אהיה בעולם האמת". כעבור זמן נפטר, ויעקובסון פרסם את הכתבות.

תחילה הסביר ילין-מור לקוראים מדוע ביקש לפרסם את הדברים רק אחרי פטירתו: "בשכבי על מיטת חוללי הנני עושה חשבון נפש מחיי ומפעולותיי", כתב. "הנני חושב כיצד אעמוד לפני כיסא הכבוד ואיזה תירוצי אתן לבורא העולם על החטאים שחטאתי, והרי אין איש בארץ אשר לא יחטא. אני מקווה שכתבות אלה, שיתפרסמו לאחר פטירתי, יהיו מליצות יושר בעדי".

בהמשך מתאר ילין-מור את כל תחנות חייו, ומספר בפירוט וברגש רב על החוויה שלו, כמי שבא מבית 'מתנגדי', להיות בהתוועדות של הרבי ולשוחח עימו, ועל הנקודה היהודית שהתעוררה בתוכו. "אני חושב שבזכות האור הזה עוד אצא מהתהום... זה אור הנשמה של מנהיג ישראל וקדושו, רבי מנחם מענדל שניאורסון".

"כתיבתו מלאה אהבה לרבי, וניכר שהוא בעל נשמה עמוקה", מעיד הרב סימון יעקובסון, בנו של ר' גרשון, שהיה עד לדברים בשעת מעשה. "הכתבות האחרונות האלה היו שונות מאלה שכתב בעבר. הוא מסיים אותן במסר של תקווה. החוויה הזאת אצל הרבי החזירה אותו בחזרה לנשמתו. הרבי נגע בנקודה נסתרת בתוכו, שבה היה יכול למצוא בחזרה את הגאון היהודי שבו".

(על-פי הכתבות של ילין-מור, ועדותו של הרב סימון יעקובסון ב-JEM)

השנה יותר מתמיד

ממשיכים בדרכן של המיילדות
מצילים תינוקות ומביאים חיים לעולם.

אפרת

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)

| 3042 * |

לרגל אלפי גיליונות חוסכים אלפי שקלים

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים
חוסכים עשרות אלפי שקלים

מחזור משכנתא

פס' יו"ד פתח פתח

ב-3,900 בלנד

בתוקף עד פרשת אחרי מות-קדושים
י"א אייר (9.5.2025)

קוד קופון
למימוש:
חנ"ד

יוסף מנחם
41 שנות ניסיון
כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את
השפה הבנקאית
עבורכם

מחזור משכנתא בהטבה בלעדית

חייגו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:

0733-488-666

הזדרזו לממש! המבצע בתוקף לשבוע בלבד!

עם הרב אלתר אליהו הכהן פרידמן
שליח הרבי לצפת, סופר,
מרצה בכיר בסמינר 'בית חנה'

רציתי לשאול

**לצורך הכרת היהדות,
האם אפשר להסתפק
בקריאה בספרים או שיש
צורך בלימוד מפי רב?**

במילה 'תורה' עצמה
יש רמז לשני המרכיבים,
כי 'תורה' בגימטריה
'בכתב בעל-פה' (611).
כך התורה ניתנה -
תורה שבכתב ותורה
שבעל-פה.

בהקדמה לספר התניא המחבר מקדים ש"אינה דומה שמיעת דברי מוסר לראייה וקריאה בספרים". הוא מציין חסרונות שיכולים להיות בלימוד מתוך ספרים לעומת קשר ישיר בין תלמיד לרב.

למשל, בקריאה אין ערובה שהקורא יבין נכון את הדברים, ואין מי שיוכל להעמידו על האמת. כמו־כן, ייתכן שדברים שמעוררים את ליבו של אדם אחד, לא ייגעו בנפשו של מישהו אחר. זה היתרון בלימוד עם רב, שהתלמיד יכול

הלכה שאינה אחידה

על כל אדם לנהוג כפסיקת רבותיו
 וכמנהג קהילתו. אכן, אדם רשאי לעבור
 לקהילה אחרת, אבל אז הוא מקבל
 עליו את כל מנהגיה ופסיקותיה, לקולא
 ולחומרא.

כל קהילה חייבת להתייחס בכבוד הראוי לדעה הלכתית אחרת, ואף יש להתחשב בה לצורך הכרעה (ולכן כל רב חייב לדעת הן את דעת מרן הן את דעת הרמ"א).

על פסקיו של רב שאינו שייך לקהילה, ככתב בשו"ת אגרות משה: "אם יפסוק על דבר שהוא אסור מדינא, הרי כל אדם מחוייב לעשות כדיו, וממילא מחוייבין לצייט לו; אבל לעשות איסור חדש, לענוש או לתקן - אין בכוחו לעשות עליכם, כיוון שאינכם שייכים לקהילתו וזאת מיניתם אותו לרב עליכם".

במדורנו הננו משתדלים להביא את הדעות והמנהגים העיקריים בשאלה הנדונה, וכל אדם ינהג למעשה על-פי הקהילה שאליה הוא שייך או ישאל את רבו.

מקורות: אבות פ"א מט"ז. ראה חולין מט, סע"ב. במות יגב, ואילך. או"ח תסח, וש"ך יו"ד ס"ס ריד. שו"ת אגרות משה ח"מ ח"א ס"ס כ.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

שאלה: במדור ההלכתי מוצגות פעמים רבות דעות שונות. איך אני אמור להתנהג בפועל?

תשובה: רב קהילה מורה בדרך כלל הלכה אחידה לבני קהילתו, מפני שבני הקהילה קיבלו אותו עליהם לרב ופוסק. לכן בסמכותו להכריע בעבורם בין הדעות ההלכתיות השונות, על־פי כללי הפסיקה המקובלים.

שונה הדבר במדור הלכתי המופץ לציבור הרחב. קהל הקוראים מגוון מאוד, ויש בו ספרדים ואשכנזים, חסידים וליטאים וכדומה, וצריך להציג לפנייהם את התמונה ההלכתית הרחבה.

מקובל מקדמת דנא שיש חילוקי דעות בין הפוסקים, וכמו־כן יש חילוקי מנהגים בין הקהילות. כך, למשל, נתקבלה (בדרך כלל) פסיקתו של הרמב"ם בקהילת תימן, של הבית יוסף בקהילות הספרדיות, ושל הרמ"א בקהילות האשכנזיות.

הגאון הרב דוד יוסף

הראשון לציון, הרב הראשי לישראל,
נשיא בית הדין הרבני הגדול

"אין לך זיכוי הרבים גדול מזה"

הנני בזאת לכרך את קוראי העלון התורני החשוב 'שיחת השבוע', מנהליו ועורכיו, לקראת ציון דרך היסטורית בו מציינים בחגיגות את הוצאתו לאור של גיליון 'ה-2000'! להווי ידוע, כי 'שיחת השבוע' הוקם לפני כ-40 שנה, מתוך מטרה ליכות את הרבים, לקרב את הרחוקים ולהפיץ תורה ותעודה בקרב העם היושב בציון. וזאת מתוך אהבת ישראל ואהבת הבריות.

'שיחת השבוע'

המופץ מדי שבוע בשבוע ברבבות עותקים במאות בתי הכנסת ברחבי הארץ, מצטיין במאמריו המאלפים בהם מתבשרים המוני בית ישראל מיינה של תורה: חידושים, רעיונות, משלים, סיפורים, חסידות, הנהגות ופנינים ואוצרות מחכמי וגדולי הדורות.

נוסכים כוח ותקווה, ומחדירים אמונה וביטחון עמוק בליבותיהם של הקוראים, שהוא אכן יסוד בקיומו של העם היהודי.

ואין לך זיכוי הרבים גדול מזה. וכבר שנינו במשנה (אבות פ"ה משנה י"ח) "כל המזכה את הרבים, אין חטא בא עליהם". משה זכה וזיכה את הרבים, זכות הרבים תלויה בו".

וידועים מאמרי חז"ל בש"ס ובווהר הקדוש, בשבח מזכי הרבים, ובפרט בזמן הזה שצריך להוכיח ולדבר בדרכי נועם ובמתק שפתיים, מענה רך ישיב חמה. וכבר כתב רבנו האר"י ז"ל (הובאו דבריו ב'שערי קדושה' ח"ב שער ז') כי מעשה קטן מאוד בעסק התורה והמצוות בדורות הללו, שקול כנגד כמה מצוות גדולות בדורות שלפנינו, כי בדורות האלה הסטרא אחרא גוברת מאוד עד לאין קץ, ולכן המעט ייחשב להרבה מאוד.

ולא נצרכה אלא לברכה, שחפץ ה' בידכם יצלח להגדיל תורה ולהאדירה, ותזכו להפיץ את דבר ה' ברבים ולהשיב לב אבות על בנים, יפוצו מעיינותיכם חוצה, ופרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה, מתוך בריאות איתנה ונהורא מעליא שובע שמחות וכל טוב.

הגאון הרב קלמן בר

הרב הראשי לישראל,
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

"יום שמחה של הפצת תורה"

ליום שמחת התורה, יום שמחה של הפצת התורה, לרגל גיליון האלפיים. גיליונות של תורה, כנגד אלפיים שנות תורה.

אני חושב שבאמת זה יום שמחה של הפצת תורה בכל מקום ומקום.

המיוחד בגיליון של 'שיחת השבוע', זה מה שאמרו חז"ל על דברי תורה: "כפטיש יפוצץ סלע". אומרים חז"ל: מה פטיש נחלק לכמה ניצוצות - הרי הפטיש נחלק להרבה ניצוצות - גם דברי תורה נחלקים לשבעים לשונות.

לאמור: כל אחד ואחד יכול למצוא דברי תורה לפי דרגתו, לפי רמתו. זה בפשט, זה בדרש, זה בסוד - כל אחד ואחד מוצא את מקומו.

גם בגיליון של 'שיחת השבוע' - כל אחד יכול למצוא בו דברי תורה שממש מרווים את הנפש, את הנשמה. יש חסיד שמעמיק - מוצא שם את דברי התורה מהרבי וממש יכול להעמיק בהם. אחר מרווה את נפשו בסיפורים. ילד יכול להבין מה שמתאים לגילו. וגם סתם עמך בית ישראל - כולם כולם מוצאים בו עניין.

זה גיליון פשוט מרתק. אין ספק ש'שיחת השבוע' הוא שופר גדול של הרבי, להביא את דבר היהדות והחסידות לכל יהודי, בכל אתר ואתר, בכל העולם כולו.

אני תפילה שתזכו במהרה לבשר את ביאת משיח, להיות שופרו של מלך המשיח. תגדילו אז את הגיליון כפליים לתושייה, לקיים מה שנאמר: "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" - במהרה בימינו, אמן ואמן!

הגאון הרב שמואל אליהו

רבה הראשי של צפת
וחבר מועצת הרבנות הראשית

התמדה מעוררת השראה

לכבוד מערכת 'שיחת השבוע',

לרגל הגיעכם לציון הדרך ההיסטורי של 2000 גיליונות, רצוני לכרך אתכם שתוסיפו להפיץ את אור החסידות, את אור הרבי, את אור התורה והמצוות, בדיוק כפי שעשיתם במשך 2000

גיליונות ועוד הרבה מעבר לכך. נדמה שאין יהודי שמבקר בבית כנסת, שאינו מכיר את הגיליון האהוב של 'שיחת השבוע', שכולו מלא בהשקפה נכונה, בדברי חסידות, בסיפורים מכל העדות והחוגים, בסיפורים אישיים על יהודים קדושים.

אשריכם שאתם זוכים שבוע אחרי שבוע, בהתמדה מעוררת השראה, כבר כמה עשורים ברציפות, לקדש שם שמיים ברבים, גם במצבים מאתגרים וגם בימים לא-

צילום: אלכסנדר גרשטיין

פשוטים. המשכתם ולא ויתרתם על אף שבוע! בעקבותיכם באו עוד ועוד גיליונות תורניים וקדושים לפרשת השבוע, ונדמה לי שיש לכם חלק לא מבוטל בזכויות של המפעל החשוב והכללי הזה, של הפצת תורה, בשפה מובנת, לכל אחד ואחת בעם ישראל.

ביום הזה אני רוצה לכרך את הכותבים המסורים, שתזכו להמשיך ולהביא את דבר השם בעולם, גם באלף הגיליונות הבאים, ושתזכו לבשר בקרוב ממש על ביאת משיח צדקנו!

לפרטים
כנסו לאתר
חב"ד ישראל

עמדת הנחת תפילין למשרדים ועסקים

הזמינו את עמדת התפילין המעוצבת של חב"ד, ותוכלו להקים אצלכם פינת הנחת תפילין יפה ובולטת, לזכות את הרבים ולהביא אל העסק שלכם ברכה מיוחדת.

ההשקעה הכספית במיזם הייתה עצומה. היו שנים של אתגרים טכניים ולוגיסטיים. אך בחסות ברכותיו הקדושות של הרבי הצדיק, בהוצאת הגיליון ברציפות, לארבעים שנה, מתוך שמירה על של תוכן ועל המסר החסידי המיוחד וההתמדה של צעירי חב"ד הם למציאות.

הנירולוג הציץ, הוקסם ונרתם

האם עלון שבת צנוע מסוגל לשנות את עולמו הפנימי של האדם? הד"ר יקיר קאופמן, מומחה לנירולוגיה גריאטרית, מספר על המהפך שחל בחייו

רוב השבוע הוא מתרוצץ בין מסדרונות משרד הבריאות למחלקות ניורולוגיות ומטפל בחולים. בימי שישי הוא נראה אדם אחר. הד"ר יקיר קאופמן ממחר מבית כנסת אחד למשנהו בשכונת קטמון בירושלים. ידיו עמוסות בגיליונות 'שיחת השבוע' טריים. עכשיו הרופא המכובד הוא מפיץ נלהב של העלון השבועי.

"אני מחלק בערך בעשרים מקומות", הוא אומר. לא פוסח גם על מקוואות ונקודות מרכזיות נוספות, ובסך הכול מפיץ בשכונה הירושלמית מאות עלונים.

אז מה סוד החיבור בין הנירולוג המכובד לבין עלון השבת?

מסע חיפושים

יקיר קאופמן, 60, נולד להורים שורדי השואה, שעלו ארצה בילדותם. כשהיה בן שלוש היגרה המשפחה לקנדה, ובהמשך חזרה ארצה, התיישבה בחיפה, ויקיר נשלח ללמוד בבית הספר הריאלי בעיר. "סבא וסבתא, הורי אימי שתחיה, היו דתיים", הוא מספר. "זאולם הוריי סברו שכדי לשרוד בארץ עליהם להיות חברי ההסתדרות ובעלי 'פנקס אדום', ונאלצו לשלוח אותי לבית ספר ממלכתי".

אחרי התיכון התקבל לקורס חובלים, ובהמשך שירת בפלוגת 'עורב' של הצנחנים. "התגייסתי כמה חודשים לפני פרוץ מלחמת לבנון הראשונה, ואת שנותיי בצבא ביליתי בלבנון. מפקד הצוות שלי היה יאיר גולן".

לצבא יחזור לפרקים, בעת שייקרא למילואים, כמו למשל בשבועים הימים שבהם גויס במלחמת חרבות ברזל לשמש קצין חי"ר וקצין רפואה, ואולם בתום ארבע שנים בצבא ארוז תיק ויצא לחפש את עצמו בדרום אמריקה.

קול ברור וצלול

הטיול לחצי הדרומי של אמריקה היה משולב במסע של חיפוש פנימי מעמיק. "מטבעי אני אדם שתמיד מחפש משמעות", הוא משתף. "תמיד העסיקו אותי שאלות קיומיות, מה אני עושה בעולם ומדוע, וזה גרר אותי להתעניינות בכל מיני פילוסופיות חיים".

הוא זוכר את עצמו יושב באחד החופים המדהימים בצפון ברזיל, מביט ימינה

צילום שמואל דרי
"אמרתי לעצמי, זה קול בהיר כליך בתוך הבלבול". הד"ר קאופמן

"פתאום מישהו מחבר הכול בצורה כליך מאירה, וניכרים דברי אמת. חשבתי לעצמי, וואו! אני חייב לדעת מי עומד מאחורי ההבנה העמוקה הזאת"

ושמאלה, על החול הלבן, על הערסלים הפזורים בין עצי הקוקוס, הבריזה הנעימה, ונפשו זועקת: "לזה ייחלתי?! ביקרתי בגן העדן ולא הרגשתי שום ריגוש".

עם חזרתו לארץ סימני השאלה התרבו. "הייתי חלק מחבורה של צעירים 'מחפשים'. היינו סקרנים, הלכנו לשמוע הרצאות על משמעות החיים, והבנו שהמודל שמראים לנו בבית הספר ובחברה אינו נותן מענה לשאלות הבסיסיות והעמוקות בחיים".

בתוך התהליך הזה נתקל יום אחד בעלון 'שיחת השבוע' שיצא לאור לרגל יום ההילולא של הרבי, ג' בתמוז. בשער הופיעה תמונת הרבי, והיא מגנטה אותו והעבירה בו צמרמורת.

יקיר לקח את העלון לידי וקרא את מאמר העורך. "הייתי בתחילת החזרה בתשובה שלי, עדיין בחיפושים, בדיקות ותגליות, ופתאום שמעתי קול צלול וברור ולא שגרתי כליך, של חוכמה אדירה, של הבנת המציאות בבהירות וברלוונטיות. אמרתי לעצמי, ריבונו של עולם – מה זה הדבר הזה? לא מצאתי בשום מקום אחר את הראייה החודרת שמחברת את כל הקצוות יחד למשנה אחת".

העלון נעשה להתמכרות אישית של הרופא. "גיליתי את הרבי דרך 'שיחת השבוע'. אמרתי לעצמי – זה קול בהיר כליך בתוך הבלבול שיש בעולם, ופתאום מישהו מחבר את הכול בצורה

כליך מאירה, וניכרים דברי אמת. חשבתי לעצמי, וואו! אני חייב לדעת מי עומד מאחורי ההבנה המקיפה והעמוקה הזאת. כך הגעתי לרבי".

"אתם האורחים שלנו"

באמצע המסע האישי, בסוף שנות ה-90, יצא קאופמן להולנד, להשתתף בכינוס מדעי בתחום התמחותו. הוא הגיע לאוניברסיטה הגדולה בעיר אונטרט, עם חבר שומר מצוות, כשבאמתחתם כמה קופסאות שימורים ומזון יבש לשבת. במדריך הטלפונים המקומי מצאו את כתובתו של שליח חב"ד, הרב היינץ.

"נסענו לקצה השני של העיר, דפקנו בדלת ביתו של הרב, ואמרנו שבאנו לקנות אוכל לשבת. 'מה פתאום!', מחה הרב, 'אתם האורחים שלנו כל השבת'. חזרנו אליו עם המזוודות, והתגלה לפניי עולם מדהים שלא הכרתי – יהודים שומרי תורה ומצוות בתוך ים ענק של לא-יהודים, בעיר נוצרית מובהקת, שגם ספוגה בדם יהודי בשואה. התפעמתי, אמרתי לעצמי – אני חייב לחקור את התופעה המדהימה הזאת. נודע לי שהרב היינץ נוסע כל יום שתיים ברכבת לאמסטרדם עם ילדיו, כדי שילמדו במוסדות חינוך יהודיים, ובמקום לרטון הוא מלא שמחה.

"השבת הייתה נפלאה ומרוממת. זו הייתה חוויה מטלטלת ומרגשת. מי הגנרטור של הדבר המדהים הזה? חקרתי על עולם השלוחים של הרבי, וזה התחבר לי פתאום לכל מה שקראתי ב'שיחת השבוע'. לנגד עיניי הרעיונות קרמו עור וגידים במציאות".

חלוקה כמחויבות אישית

מסעו של הד"ר קאופמן היה איטי, שקול והדרגתי. "עד היום אני עדיין בתהליך", הוא צוחק, "כל בעל תשובה נמצא בתהליך, והלוואי שגם מי שנולד לתוך אורח החיים הדתי יבין שעליו להיות בתהליך של התקדמות מתמדת".

בחלוקת העלונים השבועית הוא רואה סוג של מחויבות אישית. "השינוי שעברתי נתן לי כל כך הרבה תקווה, בוודאי בעשורים האחרונים במדינה, שהיו רוויי תהפוכות, ואני מרגיש חובה להפיץ לאחרים את מה שקירב אותי".

קהל המ'נויים' שלו מצפה לגיליון בשקיקה. "העלון פשוט נחטף כמו לחמניות. יש אדם שלוקח כמות מכובדת של עלונים ומחלק אותם במשורה, ויש ממש תחרות על כל עותק. העלון מביא את העומק של הרבי, וזה מצטבר משבוע לשבוע עד שהקורא מקבל תמונה מקיפה של צורת החשיבה הזאת. המונים מתקרבים דרך העלון ללימוד תורת החסידות".

והגמ"ח המרכזי
 ש"ע"י גמ"ח לבית ישראל (ע"ר)
 בברכתם ובעידודם של גדולי ישראל שליט"א

גם כשהילדים גדולים זו התוכנית!

חדש:
 אפשרות לצירוף ילדים גדולים
 עד גיל 16 לתוכניות הגמ"ח

ככה מחתנים היום את כל הילדים:

מצרכים

ילדים עד גיל 16

מקבלים

הלואות חתונה עד 320,000
 זכאות למענק עד 53,680

נהנים

מחתונה רגועה ושמחה,
 עם מימון מלא

או אצל
 הנציגים ברחבי
 הארץ ובעמדות
 נדרים פלוס

***8215**

"אבי אמר לי: קרא, זה יעניין אותך"

**עלון 'שיחת השבוע'
 שהגיע הביתה בדואר
 גרם למשפחה שלמה
 לשמור שבת ולהתקרב
 לעולם היהדות**

הכירו את משפחת שטיינר: ההורים מרדכי, מהנדס בנייה, וקליר רס"ן בצה"ל, מפקדת מעבדה דחופה ברמב"ם. הבנים ערן איש הייטק, אסף מהנדס איכות, תמיר מוזיקאי ורב גן, רועי ד"ר לפיזיקה גרעינית.

לפני כשנה, בשבת של מרצי 'מחנה משותף', ניגש תמיר אל עורך 'שיחת השבוע' ואמר לו: "דע שכל המשפחה שלי נעשתה שומרת מצוות בזכות העלון שלכם". זה היה מפתיע ומחמם לב. לקראת גיליון ה-2000 חזרנו אל תמיר, לשמוע את הסיפור המלא.

בשלב מסוים החליטו תמיר ואסף להתחיל לשמור שבת. "אחרינו בא האח הקטן, אחר-כך האח הגדול, ובעקבות הילדים באו ההורים"

שבת אחים. משמאל לימין: האב מרדכי, ערן, אסף, תמיר ורועי

גדלנו בקריית אתא, מספר תמיר. "היינו משפחה מסורתית. בשלב מסוים, כשהייתי בן שנתיים, אבי התחיל להניח תפילין ולעשות קידוש בשבת, וזהו".

בעקבות תרומה שתרם לבית חב"ד בעיר התחיל השליח הרב חיים-שלמה דיסקין, וכיום גם רב העיר, לשלוח למשפחת שטיינר בדואר את 'שיחת השבוע'. תמיר אומר: "לא היינו הולכים לבית הכנסת, ולכן לא הכרנו את העלון, אבל כשהעלון התחיל להגיע אלינו, ממני".

מתפלל את התפילות ושומר שבת. הדבר הכאילו קטן הזה קירב אותנו מאוד-מאוד ליהדות, לרבי, לחב"ד, אף-על-פי שאיננו משפחה חב"דית".

תמיר מוסיף שגם התקרבותה של אשתו ליהדות הייתה בזכות חב"ד: "היא עשתה טיול בהודו, הגיעה לשם להתוועדות י"ט כסלו, ושם נשמתה התעוררה. כשאני הכרתי אותה כבר הייתה שומרת מצוות. אנחנו מאוד קשורים לחב"ד, ואשתי יותר ממני".

סיון רהב־מאיר

אשת תקשורת, מחברת הספר החדש 'ברכות השחר'

שבו יהודים רבים, לא רק אני, מתחברים למורשת שלהם. מאז אני ממשיכה כמובן לעקוב, אבל יש בי תודה מיוחדת על אותן שנים ראשונות, כשלא היו לי מקורות מידע חיוביים על היהדות, אלא מה שסיפרו לי בתקשורת.

כיום, בעלי ידידיה מאיר וגם אני, נעזרים רבות בעלון, גם כמצפן תקשורתי. ידידיה מרבה לצטט ולהקריא מתוך העלון, בתכנית שלו ב'רדיו קול חי' ובעוד בימות. גם אני נהנית לראות את ההתפתחות, את המדורים החדשים והמגוונים, וגם את השמירה על הקו האיכותי והתורני לאורך כל השנים, לצד עלונים אחרים שלא תמיד מתאימים לאופי של יום השבת.

המשיכו בשליחותכם. אי־אפשר לדעת איזה יהודי מגיע לבית כנסת בפעם הראשונה ממש עכשיו, ולוקח לידו את גיליון ה-2000, ואיזו ברכה הוא יכתוב לכם לגיליון ה-3000...

גדלתי בהרצליה. כשאחי הקטן, מתן, התקרב לגיל 13, הוא למד לקראת בר־המצווה. כמשפחה שלא הלכה לבית הכנסת, הוטלה עלינו אז משימה: לבוא איתו בשבת בבוקר או בימי החול לבית כנסת, 'שבת אחים' שמו ברמת השרון, כדי להיות שם כמה פעמים, ממש 'להתאמן' ולהכיר. לא פעם המשימה הוטלה עליי.

נהייתי מאוד, כי אלה היו השנים שבהן התחלתי להתקרב אל התורה והמצוות. ושם, על ספסל בבית הכנסת, בזמן שאחי הקטן למד איך עולים לתורה, נתקלתי בעלון שנראה לי מסקרן – 'שיחת השבוע'. התחלתי לקחת אותו איתי הביתה בקביעות, ולקרוא כל מילה, מההתחלה ועד הסוף. אפשר היה לבחון אותי גם על הפרסומת לחברת ביטוח...

המאמר השבועי של הרב מנחם ברוד עזר לי באותן שנים לגבש את ההשקפה היהודית שלי. הריאיונות בעמוד האחורי חשפו לפניי עולם יהודי מגוון,

הנער שחיכה לגיליון ה-1000

הרב אור זיו הוא שליח חב"ד מצליח בירושלים. סיפור התקרבותו לחיי תורה ומצוות מתחיל בעלון 'שיחת השבוע'

"אני יליד רעננה, במשפחה שממוקמת מאוד בצד השמאלי של המפה הישראלית", מספר הרב אור זיו, שליח חב"ד בקטמון, ירושלים. "הייתי בצופים. למדתי בתיכון אוסטרובסקי. חייתי חיים גשמיים טובים מאוד. אבל עוד בהיותי נער חיפשתי את התחושה שהייתה לי בעת הנחת התפילין בבר־המצווה ובתפילה הראשונה שהתפללתי".

בהיותו בן חמש־עשרה וחצי הוא מציע לחברו הצעה בלתי־שגרתית: "הצעתי לו ללכת עימי לבית הכנסת לפני הכדורגל של ליל שבת. זה היה חורף. ב-7:30 כדורגל, ב-5:30 תפילה. נלך להתפלל, נאכל בבית, ואחרי־כך המשחק".

שני הנערים נכנסו לבית הכנסת 'עציון' בעיר

וחוו חוויה מוזרה: "נכנסנו והאנשים לא זזו ממקומם ולא איפשרו לנו לעבור. לא הבנו למה. רק אחרי־כך למדתי שהם היו באמצע שמונה־עשרה של מנחה... מובן שאחרי־כך הציעו לנו מקום לשבת ונתנו לנו סידורי תפילה".

בבית הכנסת הזה פגש אור את 'שיחת השבוע'. "בפעם הראשונה בחיי קראתי טקסטים שמעולם לא הכרתי", הוא מספר. "בהתחלה הדברים התסיסו אותי, כי היו מנוגדים לתפיסות שבהן החזקתי. הייתי אז חבר ב'נוער פרס'. אבל היה מעניין וקראתי. משבוע לשבוע מצאתי את עצמי קורא, לא מסכים, אבל קורא עד הסוף. אט־אט הדברים התחילו לחלחל. אני קורא ואומר, וואלה, יש בזה משהו, הוא צודק. האמת מתחילה לחדור פנימה".

'שיחת השבוע' נעשה חלק מהווי השבת שלו. "התחלתי לקרוא את שאר חלקי העלון, המאמר הראשי, שיחת הרבי, הכתבה האחרונה. עם הזמן התחלתי לאסוף את העלונים. היו לי מאות. עד שהגענו לגיליון האלף, שממש חיכיתי לו. זו הייתה תקופה שבה לא היה לי שום מקור אחר להכרת היהדות. דרך העלון פגשתי בפעם הראשונה בחיי את הרבי. כיום אני מחלק מאות עלוני 'שיחת השבוע' באזור שליחותי, ב'מושבה' ובקטמון".

הרב ישי וליס

מרצה בכיר ב'ערכים'

אילן אילן, במה אברכך?

לעלון היקר 'שיחת השבוע', במלאת לו 2000 גיליונות של הפצת אור ותורה. כאותו אילן שפירותיו מתוקים, צילו נאה ואמת המים עוברת תחתיו – כך גם אתם: פירותיכם מתוקים בדברי התורה והחסידות המאירים את הנשמה; צילכם נאה בחיבור קהילות ישראל תחת כנפי המסורת; ומעיין דברי החוכמה זורם דרככם אל בתים רבים בישראל.

מי ייתן ותוסיפו להיות גשר איתן המחבר בין מסורת לחידוש, בין לימוד עמוק להפצה רחבה, בין העבר המפואר לעתיד מבטיח. שתזכו להמשיך ולהפיץ את מעיינות החסידות חוצה, להגיע לכל פינה בעם ישראל ולהאיר באור יקרות עד ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

מזל טוב והצלחה רבה להמשך הדרך.

שיעורים מרוממים בהשתתפות:
ד"ר יחיאל וענת הרי,
הרב טוביה ורחל בולטון
- פנסיון מלא -

סמינר שבת

במלון ניר עציון

ה'ו' סיוון // 1-2/6/25

חוויה יהודית
ימים המונים ותולדות מנצחים

058-4217770

תפילת הנהגה עם הלחן וזמנר משה זרצקי

עמר לחמנוביץ

עורך ראשי, ישראל היום

הד"ר אבשלום קור

יועץ הלשון של גל"צ

בילדותי, 'שיחת השבוע' הייתה הרגע הספרותי שאיפשר להיסחף איתו בין התפילות. סיפור לשבת שמגולל הרפתקה, בריחה, מצוקה וגאולה: יהודים מהגולאג הסיבירי או מדרום אמריקה שנולדו מחדש, וסיפורם מותיר אחריו תובנה מתוקה.

אחרי הצבא, בטויל הגדול, זו הייתה גלויה מהמולדת: עוגן להיאחז בו בבתי חב"ד במזרח, בין מרק עוף לשירי נשמה. 2000 גיליונות אחרי, 'שיחת השבוע' הוא בעבורי זיכרון אוניברסלי יהודי. והוא חי ומתחדש מדי שבת.

צילום: אריק סולטן

את המילה 'שיחה' למדנו ממשורר תהילים, והיא מופיעה פעמיים בפסוקים שבפינו על קברי הורינו: "פי עֲדוּתֶיךָ שִׁחָה לִי"; "כָּל הַיּוֹם הָיָא שִׁחָתִי". 'שיחת השבוע' היא גם שִׁחָתִי השבוע, אנו שוחים בה בפלגי המים של המקורות, ב'מקווה ישראל' של צדיקים מכל הזמנים, על נהרות הגלות ובארצנו. טועמיה שחו וגם זכו.

"כותלי המקדש נראו כאדוות הים" (סוכה נא, ב), ו'שיחת השבוע' מפליגה בכל הגלים.

אמוץ שפירא

עורך חדשות ב'כאן' רשת ב

במשך שנים מצליח גיליון 'שיחת השבוע' לבלוט בתוך שלל גיליונות פרשת השבוע, ולעניות דעתי הדבר נעוץ בשני היסודות שיש בחסידות חב"ד - עצמה, והמשתקפים - היטב גם בגיליון - עומק ואהבה.

אנשי חב"ד מתייחדים, בעיניי, בעומק הלימודי ובאהבת ישראל לכל יהודי באשר הוא, מעצם היותו חלק אי-לזה ממעל. במדורים המאירים השונים ניכר כי אין פחד מלהעמיק בנושאים בוערים / בליכת הנושאים, בלי ללכת מסביב, וניכר חיפוש הנקודה הטובה שבכל אחד ואחד.

עמיחי אתאלי

הכתב הפרלמנטרי של 'ידיעות אחרונות'

החיים לצד 'שיחת השבוע' הם כמו חבר ילדות, שמלווה אותך מאז שאתה זוכר את עצמך. במקרה הזה החבר לא מאוד משתנה, אבל אתה גדל לצידו: מהילדות בבית כנסת ברובע היהודי, העלון היחיד שקיים, ואני ניגש מייד לסיפור החסידי. לימים אני מתחיל למצוא עניין גם בסיפורי החיים שבעמוד האחורי (גאווה גדולה כשאבא שלי שליט"א הופיע שם). ולימים, לא מעט בזכות חסידות חב"ד המופלאה ושליחיה היקרים במזכרת בתיה, אני מוצא את עצמי נשאב גם אל העיבודים של מאמרי החסידות ואל 'שולחן שבת'.

מזל טוב 'שיחת השבוע', בזכותך נחשפנו בין היתר ליופי, לעוצמה ולאהבת ישראל המיוחדת כל-כך של חב"ד. לחיים, לברכה, ולעוד אלפי גיליונות.

גל אורן לנדבר

נועם מכשיר מנצח!

מוקד הזמנות:

077-230-4757

ON TAP 24/7

מחסן

בר המים שכבש את ישראל
עכשיו גם בני יורק וניו ג'רזי! להזמנות:
1-347-503-3082

אסיקים
מבית אסיקים שבת
טכנולוגיית מים מתקדמת

**כל אירוע
הצגה**

שף הבית לאירוע מושלם

להזמנות
קשר: **054-676-1385**
שירותי קייטרינג • שירותי הפקה והסעה • עיצוב אירועים

יאיר יעקבי

סטנדהאפסט ותסריטאי

קשה להאמין, אבל פעם בבית הכנסת לא היה שפע של עלוני שבת כמו היום. פעם, בבתי כנסת, תאמינו או לא, היו רק סידורים ו'שיחת השבוע' כמובן. אני שמח לומר שגדלתי על העלון הזה, ובמיוחד על הסיפור החסידי השבועי. ואפילו שלפעמים הייתי שואל את עצמי איך זה שתמיד בסוף הגוי מתגלה כיהודי, והאם בכלל היו גויים אמיתיים באירופה של פעם, הסיפור תמיד היה פועל עליי ומרגש אותי. עד היום, למען האמת. נותר רק לאחל לעלון האהוב אריכות ימים, ושנוכה להמשיך ולקרוא בו סיפורים מרגשים. לפחות עד שאחרון הגויים באירופה של פעם יתגלה (כיהודי!).

צילום: קובי אריאל

קובי אריאלי

עיתונאי וסטיריקן

"וביום השביעי שבת ויינפש". יש מבארים ש'וינפש' הוא מלשון נתינת נפש. העולם היה מוכן, אך חסר נפש, ומשנבראה השבת - נכנסה נפש בעולם. כמו חיבור לחשמל. ומאז, השבת היא עמדת הטעינה של העולם ושל חיי היהודי. זה נפלא.

זה 2000 שבועות זוכה הדור שלנו בעוד רכיב משודרג לעמדת הטעינה השבועית הזאת. עוד תבלין קטן לתבלין ששבת שמו. כבר אינני מסוגל להיזכר איך נראית השבת בלי מנת האושר הרוחני, התורה, החסידות, האידיאולוגיה ודברי התבונה של 'שיחת השבוע'.

לחיים לחיים, ר' מנחם ושאר החברים. המשיכו עד לגיליון החגיגי שיבשר על בוא משיח צדקנו, ואנא, המשיכו גם לאחר מכן. עולם כמנהגו ינהג.

שלום נעמן

מנהל ובעלים של רשת 'מחסני השוק'

כיהודי שמתפלל בבתי כנסת אני רואה ש'שיחת השבוע' הוא עלון קצר וקולע, שנותן לך מענה לכל מה שאתה צריך בשבת - פרשת השבוע, סיפור, דברי תורה קצרים, כתבה מעניינת. לדעתי הוא היעיל ביותר מכל העלונים הקיימים. אני רואה זאת בעצמי, שברוב בתי הכנסת הוא אוזל ראשון, כי לוקחים אותו מייד.

אני קורא את העלון מתחילת הופעתו, לפני כ-37 שנים, וגם התחלתי לפרסם בו, הן מתוך חיבור עמוק לקהילת חב"ד, הן מתוך הכרה שהקוראים מרגישים חיבור עמוק לעלון הזה. יש בו עוד יתרון שהמרכיב הפרסומי הוא במידה, והמודעה שלך אינה הולכת לאיבוד בתוך מאה דפים. ובכלל, כל מה שקשור לחיים היהודיים ולבית היהודי אני אוהב לעשות דרך חב"ד, כי אני מרגיש שאני סומך עליהם.

אילן הייטנר

סופר ומרצה

עלון 'שיחת השבוע' בשבילי הוא חלק בלתי נפרד מהשבת. אוסף אותו אליי עם כוס הקפה מוקדם בבוקר, כשהבית עוד ישן, ומתענג.

צילום: גלי שפר

העלון לא מתלהם, לא מתנשא, לא מתאמץ. פשוט משקף את המציאות מזווית של אהבת ישראל. בא להוסיף טוב.

אריאל שנבל

עיתונאי ב'מקור ראשון'

בני ברק, אמצע שנות השמונים. ילד בן שמונה או תשע יוצא מביתו ופוסע במהירות לאורך כמה רחובות, ארשת חשיבות על פניו.

כמובן, הלוא הוא האחראי לכך שבחודש הקרוב מתפללי בית הכנסת שלו יוכלו לקרוא את 'שיחת השבוע', העלון החדש שכן לילה נהפך למצרך מבוקש, שלא פשוט להשיגו.

הנוהל אז היה כזה - אחת לארבעה שבועות היו מדפיסים את העלון לכל החודש הקרוב. כל עלון היה בצבע אחר, והצבעוניות הייתה חלק מהחידוש. האיש - אף פעם לא דיברנו יותר מדי - חיך, נתן לי את המעטפה ביד, אמרתי תודה רבה והלכתי.

הדרך חזרה הביתה, עם המעטפה החומה והמלאה ביד, הייתה מרגשת אפילו יותר. הנה אני, בסך הכול ילד, מחזיק ביד אוצר שמתפללים רבים מחכים לו בסיום תפילת ערבית בערב שבת. אבל השיא היה כמובן חלוקת העלונים עצמם. פה כבר הרגשתי גביר של ממש. אבא היה עומד לידי ומצביע - הנה אחד לבירמן, ותן פה שניים לשיי, אני רואה שבינבונים לא נמצא השבת אז אפשר לתת אחד למוטק'ה. ואנשים היו עומדים בתור, אולי נשאר איזה עותק, תור שלפעמים היה קצת יותר ארוך מהתור שהשתרך מאחורי הרב כדי ללחוץ את ידו ולומר לו 'שבת שלום'.

אני כבר מזמן לא גר בבני ברק. כיום כבר אין תורים כי יש די עותקים, וגם הצבעוניות התחלפה בצבע אחיד. אבל 'שיחת השבוע' נותר בעבורי העלון המועדף, עם המעשייה החסידית, האמירה האקטואלית והעמוד האחורי עם הסיפור העכשווי. תמיד ידעתי שמתישוהו גם מוטק'ה יגיע לשם.

דן מור

תכשיטן ושחקן

עלון 'שיחת השבוע' של חב"ד הוא עוגן אמונה בעבורי בכל ערב שבת. תמיד הפתיח של העורך מאוד מעצים. גם הסיפורים והחוויית מהשלוחים מחזקים בי את התחושה שצדקת הדרך איתנו. לפעמים, כשאני מהסס - העלון מחזיר אותי לעצמי. והכי מרגש? הבן שלי, בן ה-8 וחצי, דוד'משה, מחכה לו בכל שבוע!

דובי וינרוט

עורך דין ורואה חשבון

בשנות נעוריי לקח אותי אבי זצ"ל להתפלל בבית הכנסת הגדול בשיכון ה, בעיר בני ברק. מדי שבת בשבתו חולקו בו כמה עלונים

תורניים. הכמות הייתה מוגבלת, ואני תמיד 'ארבתי' רק לעלון אחד - 'שיחת השבוע'.

אני מכנה את העלון הזה 'גור אריה', כי התוכן בו התאים גם לגורים וגם לאריות. כל אחד, בכל גיל, מצא בו את העומק ונהנה ממנו על-פי רמתו. אצלי אישית העלון הזה חולל שינוי גדול יותר, משום שהוא שינה לא רק את נוף ילדותי, אלא גם את מי שאני היום.

דוד המלך אומר בתהילים: "כְּחָצִים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים". שמעתי פעם פירוש נפלא ועל-פיו, סטייה קטנה בכוונתו של צלף, עשויה תחילה להיראות שולית, אך ככל שהחץ צובר תאוצה ומרחק, הסטייה מהיעד הסופי תגדל. באותה מידה יש חשיבות לדייק את החינוך שלנו בימי הנעורים, והתוצאות נמדדות בבגרותנו.

את המשיכה שלי כיום לחב"ד ולרבי אני זוקף לעלון 'שיחת השבוע', שהיה הראשון שחשף אותי בימי הנעורים לחסידות ולתורת חב"ד. ועל כך, גם אני כרבים מחבריי, חב הכרת הטוב עצומה לרב מנחם ברוד שליט"א, שחולל את מהפכת 'שיחת השבוע'.

לפרטים נוספים והגשת מועמדות: טל' +972-52-8887088

12

עוזי קפלון

תקציר: לא לחנך הרימו אלמונים בלי להאזין את רכבו של מר אמנון; הם מבקשים את נפשו של הפלש. מר אמנון נכנס למשרד המוסד, וצ'קו - אל מתחת לרכב...

גלגל החוזר...

האוטו טפס בכבדות אל פנים המוסד, נוטה בברור לצד אחד. הפלש כמעט שאבד את סבלנותו. הוא הצביע על הגלגל המפוצץ. "מה זה צריך להיות?"

רחמים המספן! "אני לא מאמין!", הוא פלט, מתקרב לבחון את הנזק הבלתי-צפוי. "כבר הספקת לפוצץ גם את הגלגל החדש?", שאל בתהוון אמתי ולא צפה את הסערה שהוא מחולל... "איזה גלגל חדש?!", התרומח מר אמנון. "רחמים! מה קורה במוסד שלך? זה הגלגל הישן שלי, בלי שום ספק! וזה אותו פוצץ עצמו! בוא תראה בעצמך", ומר אמנון לפת בכות את זרועו של המוסכניק ומשך אותה כלפי מטה. "אתה רואה?!", שאג מר אמנון.

רחמים החור שם את ידו על לוח לבו. "מר אמנון! אתה מכיר אותי כאדם לשר. אני מבטיח לך בהן צדקי שבמו ידי החלפתי לך את שני הגלגלים! אני בטוח בזה באלף אחוזים! אין לי משג איך הגלגל הזה חזר למקומו! אלא אם כן", התרגש פתאום רחמים, "אני יודע! בטח המגנלים האלה עשו את זה. בטוח! אחרת מי זה יכול להיות?"

זו הייתה באמת השערה הגיונית, ואנו הסכמנו אתו לחלוטין. "טוב, לא חשוב", סכם אמנון את הארועים. "בוא תחליף לי עכשיו מחדש את הגלגל הישן בגלגל החדש וזהו. העקר שצא מכאן היום עם שני גלגלים תקינים ושלמים", הוא היה נראה פתאום עייף ולחוזי. יותר מדי דברים לא הסתדרו לו היום.

הצטערתי שוב על הצפוי בשניות הקרובות... "אני לא מוצא את הגלגל החדש", העז סוף-סוף רחמים המספן ללחש, בתם דקות ארוכות של חפושים. אני רציתי מחשש לתגובתו של מר אמנון. הוא נעץ מבט ממשך בתקרה ואחר-כך אמר: "טוב, די ברור שאותו גורם שהחזיר את הגלגל הישן למקומו, טרח להעלים את החדש. אין לך במקרה אחד נוסף, אה?"

"לא, אני מצטער!", השיב רחמים. "אמרתי לך, זה רק בהימנה. אני מזמין לך עכשיו וזה יהיה כאן מחר. בסדר? אאלץ להשאיר את האוטו אצלי ללילה אחד נוסף. אין ברירה!".

המשך יבוא

התפעלתי. למרות האיום המפחיד המרחף מעל ראשו הוא לא שוכח להיות נחמד. "לא, תודה!", מהרגו להגיב, "אנחנו כאן עם אופנים. בהצלחה!"

האוטו היקרתי החליק החוצה והמוסכניק פנה לאחוריו ושחרר אגחת רוחה. "ברוך שפטרני!", אמר בהקלה גדולה. אנחנו, שהבטנו אחרי המכונית שיצאה לדרכה בצליעה ברורה, הצטערנו על ששמחתו תהיה קצרת מועד...

*

התמהמהנו בכונה עוד דקה-שתים עד שקול המנוע המפר שב ועלה באזינו. הבטנו לאחור, עוטים על פנינו את ארשת ההפתעה האמתית, שנחתה על ראשו של המוסכניק.

פרשה מי יודע

מזל טוב ותביאי קרבן!

שאלה: בפרשת השבוע נכתב, שילדת צריכה להביא שני קרבנות: קרבן חטאת וקרבן עולה. כה התורה אומרת: "ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת, תביא קבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת".

אבל רגע, הלא קרבן חטאת מביא מי שעבר עברה ורוצה לכפר על חטאו. איזה חטא חטאה הילדת, שהיא צריכה להביא קרבן חטאת?

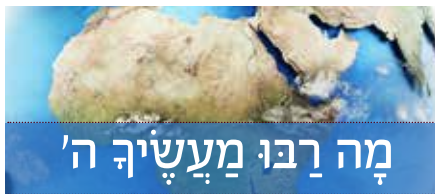
תשובה: רבי שמעון ברי-יוחאי מסביר שהילדה כרוכה בכאב ובצער לילדת, ולפעמים מרב שפואב לה, היא נשבעת ונודרת שלא תלד עוד ילדים. ואולם אחרי הילדה, כשהיא מחפזת את התינוק המתוק שנולד לה, היא מתחרטת ורוצה שיהיו לה עוד ילדים. על הפרת הנדר היא צריכה להביא קרבן.

שאלה: ולמה הילדת צריכה להביא קרבן עולה?

תשובה: רבי יצחק אברבנאל מסביר שקרבן העולה בא לבטא התקרבות לקדוש-ברוך-הוא ומתן תודה לו על שנתן לה ילד והציל אותה בלדה מסוככים ומסכנות שונות.

שאלה: בהמשך הפרשה, מדבר על טהרה מצרעת הבית, ושם נאמר: "וכפר על הבית וטהרה". מדוע צריך לכפר על בית שיש בו נגע צרעת, וכי הבית חטא?

תשובה: הרבי מליובאוויטש מסביר, שכאשר בני ישראל נכנסו לארץ, הם מצאו שם פתים שכנו האמורים שגרו בהם. האמורים היו עובדי אלילים, והם הסתירו בתוך קירות הבתים את הפסלים שלהם. לכן הבית של הגוי היה צריך 'כפרה' ולהפך מבית של עבודה זרה - לבית של יהודי, בית של קדשה (תורת מנחם, כרך עב, עמ' 71).

מה רבו מעשיה' ה'

פנינה אמיתית

ראיתם פעם שרשרת פנינים אמיתיות? הן מרהיבות ונוצצות בברק מיוחד. אבל שלא כאבני חן אחרות, שמקורן במעמקי האדמה, הפנינה נוצרת בתוך צדפות החיות בים. ומה שמפתיע במיוחד – הפנינה נוצרת בכלל ב...טעות!

על קרקעית הים נחה צדפה. יש המון סוגים של צדפות. המשתף לכלן שהן מוגנות בקונכייה שטוחה, בעלת שני חלקים, שיודעים להפתח ולהסגר.

לפעמים מצליח להסתנן חלקיק זעיר אל תוך הקונכייה, והוא נתקע בין גוף הצדפה לבין הקונכייה שלה. הצדפה איננה יכולה לשלף החוצה את הפולש החצפן, והיא מחליטה לטפל בו בדרך אחרת.

הצדפה מתחילה ליצר שכבות של חומר סביב הפולש הזר. היא מורחת עליו שכבה אחת דקיקה, ועוד אחת, ועוד אחת, וכך נוצרת פנינה. הפנינה מרפכת מאלפי שכבות שעוטפות את האורח הבלתי-קרוא. הנוצרות השכבות נמשכת שנים רבות. הן דקות ביותר, ולמעשה חצי שקופות.

בסוף מתקבלת פנינה – כדור עגלגל ומבריק. היא מבהיקה ונוצצת במיוחד, בגלל הדרך שבה האור מתפזר דרך השכבות הדקיקות.

מחירה של הפנינה משתנה על-פי גודלה, צורתה, בהירותה, צבעה ומין הצדפה שממנו נלקחה. הפנינה המפרסמת ביותר בעולם שוכנת במוזאון הבריטי. משקלה 90 גרם והקפה כ-8 סנטימטרים.

בעבר העלו הפנינים ממעמקי הים על-ידי בעלי מקצוע מיוחדים, 'שולי פנינים'. אלה היו צוללנים בעלי יכלת לעצר את הנשימה לדקות ארוכות. הם היו יורדים למעמקים, מחפשים את הפנינים הקרות וממריים לעלות עם השלל. זה היה מקצוע מסכן מאוד. בימינו פתחו דרכים לגדל צדפות פנינים בתווה מיוחדות.

איור: מרדכי אייזנשטט

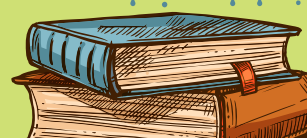
תקציר: למרבה ההפתעה, צחוקו הפורע של הכליף גורם לעצם הדג שהיה תקועה עמק בגרוט להתעופף באחת החוצה. חיייו של הכליף נצלו!

הפסוק: יבוא

הלכה בשבוע

באמצע משחק כדור פתח מוני בקבוק מים, ברח 'שהכל נהיה בדברו', ובטרם שתה מהמים ראה הודמנות פז וצעק: "זרק אלי את הכדור!". אופס! עליו לברך שנית. צריה לשותות מיד אחרי הברכה (או לאכל בברכה על מזון).

חיים יהודיים

מנחם כהן

ריאיון פעם ב-2000 גיליונות

עורך 'שיחת השבוע' מספר איך
נולד העלון, אל מי הוא פונה,
כמה שעות הוא משקיע בו בכל
שבוע ואיזה טור ראשי לא כתב

הרב מנחם ברוד, 65, נולד בריגה, לטביה, במשפחה חב"דית, שעלתה ארצה בשנת תשכ"ה (1965). למד בישיבות חב"ד, וכבר שם נתגלה כישרון הכתיבה שלו. כרבים מחבריו חלם לצאת לשליחות, אבל הבין ששליחותו היא בכתיבת ועריכת פרסומים במרכז הארצי של השלוחים בארץ – צעירי אגודת חב"ד.

איך הכול התחיל?

לפני כארבעים שנה התחלתי לשמש עורך הפרסומים בצעירי אגודת חב"ד, וראינו עד כמה קשה להבקייע את חומת התקשורת, שהציגה בכללות גישה עוינת לערכי יהדות ולאורח החיים היהודי. באותם ימים החלה מתקפה עזה על החוזרים בתשובה, והתקשורת הציגה אותם בצבע אחיד – אנשים שהפסיקו לעבוד, התנתקו מהמשפחה וכדומה.

ואיך 'שיחת השבוע' פותח בעיה זו?

חשבנו שצריך ליצור כלי תקשורת המונים, שבאמצעותו יהיה אפשר להביא תכנים נכונים לציבור, שיוכלו לאזן את העיוותים שהתקשורת יוצרת.

תמהיל שקלע למטרה

קהל בתי הכנסת זקוק לזה?

ועוד איך! ראשית, קהל בתי הכנסת אינו מורכב מחרדים ודתיים בלבד. יש המוני יהודים שאינם מוגדרים דתיים, אבל בליל שבת חובשים כיפה על ראשם ובאים לבית הכנסת. הם צורכים כל השבוע את התקשורת הרגילה, ובשבת זו ההזדמנות שלנו לתת להם חומר קריאה שיציג תמונה אחרת. וגם שומרי מצוות זקוקים לחיזוק.

"להביא תכנים נכונים לציבור". הרב ברוד

למעשה יצרתם מתכונת של עלון שלא הייתה קודם לכן.

כמה שנים קודם לכן החל להופיע עלון 'שבת בשבתו', בעריכת ידידי היקר, חוקר החסידות, הד"ר יצחק אלפסי. אבל הוא התרכז בפרשת השבוע וכדומה. אנחנו רצינו לדבר אל כל חלקי הציבור, וגם להציג עמדות בסוגיות שעל הפרק, ולכן בנינו מתכונת שיש בה מגוון מדורים, שרובם ככולם הולכים איתנו עד היום. ובאמת ראינו שהתמהיל הזה קלע למטרה, וכל אחד ואחת מוצאים בעלון את מה שמעניין אותם.

מדוע באמת כמעט לא שינייתם את המתכונת במרוצת השנים?

יש אמרה עממית: מכשיר שעובד, אל תתקן אותו. לכולנו יש רצון לשנות, להתחדש, אבל כאן נוצר חיבור מאוד עמוק של הציבור למדורים שכל אחד אוהב. ראינו שקשה מאוד לוותר על מדורים מסוימים ולהחליפם באחרים. לכן השינויים שעשינו היו מינוריים בלבד. לפני כשלוש שנים התרחבנו לשמונה עמודים, ואז הוספנו מדור ילדים ועוד מדורים חדשים.

איך הגיב הרבי על הוצאת העלון?

כל פרסום של צעירי חב"ד נשלח לרבי, ומובן שגם 'שיחת השבוע' היה נשלח אליו מייד עם הופעתו. קיבלנו את ברכתיו הקדושות, והיו מקרים שהרבי גם העיר על דברים מסוימים.

בעלון באה לידי ביטוי קריאת הרבי בדבר הגאולה?

ברור. העלון פעל רבות להחדרת תודעת הגאולה ולהסברת משמעותה. בשלב מסוים התחלנו לכתוב מדור מיוחד, שליטת והגיש את סוגיות הגאולה בשפה שווה לכל נפש. מהטורים האלה נולד במרוצת השנים הספר 'ימות המשיח', שנדפס במהדורות רבות, בעשרות אלפי עותקים.

אתה כתבת את כל המאמרים בעמוד הראשון?

חוץ מאחד. את המאמר בגיליון שאחרי ג' בתמוז תשנ"ד לא היו לי כוחות נפש לכתוב. כתב אותו מורי ורבי בענייני כתיבה ועריכה, הרב טוביה בלוי, והוא נשא את הכותרת 'ממשיכים'.

מה התגובה הכי נפוצה שאתה שומע?

שאנחנו כותבים את מה שהאנשים חושבים בליבם. לא אחת אנשים מרגישים משהו, ואין להם כל-כך מילים לבטא את תחושותיהם. חשוב מאוד לתת להם מילים שביעו בלשון ברורה ובהירה את אמונתם והכרתם, ואנחנו משתדלים לעשות זאת.

ומה התגובה שמרגיזה אותך?

כשמישהו שואל אם קראתי מדור כזה או אחר בעלון. עורך זה לא מישוה שיושב למעלה והדברים נכנסים לעלון מאליהם. ברור שאני חייב לקרוא ולערוך כל מילה שמופיעה אצלנו.

הקוראים מרגישים

באמת, כמה זמן לוקח לך לערוך את העלון השבועי?

לפחות יום וחצי. זו עבודה שדורשת שעות רבות, כדי שהקורא יקבל טקסט רהוט, קולח, מדויק, ונראה לי שהקוראים מרגישים את ההשקעה שלנו.

מה אתה מאחל לעלון בחגיגת ה-2000?

שיוסיף לצאת לאור בקביעות, יגיע לקהלים נוספים, יכוון לאמת, ישמור על שפה מכובדת ועל רוח של אהבת ישראל, ושיזכה לבשר בקרוב על ביאת משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלמה.

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרות

הרשת המשתלמת בישראל עם

מחסני השוק
מבצעים בכל מיקום

מחסני השוק
שוקדים